

vel ikke er Tvivl om, at Lovforslaget bliver vedtaget ogsaa i dette Ting. Men det er, som sagt, et glædeligt Vidnesbyrd om den Forandring, der har fundet Sted i det konservative Folkepartis Syn paa denne Sag. Det vil erindres, at dette Partis Opfattelse fra første Færd var en helt anden, idet Partiet var med til at udstemme af Huslejeloven Adgangen til Fremleje. Der er, som sagt, Grund til Tilfredshed over, at Slutresultatet bliver det, at alle Partierne samles om dette efter min Mening i høj Grad nødvendige Lovforslag, men der er dog samtidig Grund til med nogen Beklagelse at erindre om, at Gennemførelsen af denne vigtige og betydningsfulde Sag er blevet forsinket i ret væsentlig Grad netop paa Grund af den Maade, hvorpaa det konservative Folkeparti fra første Færd stillede sig til Sagen. Det er altsaa imidlertid overstaaet, nu samles alle Partier i Erkendelsen af, at denne Adgang til Fremleje under de foreliggende Omstændigheder var nødvendig, da Lovforslaget herom fremsattes her i Rigsdagen, og fremdeles er det.

Wiinblad: Det ærede Medlem, der talte nu (Niels Petersen), erklærede, at han var glad ved det, der var naaet, at alle Partier var blevet enige. Jeg forstaar det saaledes, at det ærede Medlem taler ironisk, thi det, man er blevet enig om, er et Kompromis, som ligger meget langt fra, hvad der var Regeringens, Boligkommissionens og Folketingets oprindelige Standpunkt. Landstinget har indsnævret og begrænset det oprindelige Lovforslag og har yderligere indskrænket og begrænset Lovforslaget ved den Ændring i § 4, som gør Gyldighedsfristen særdeles knap. Oprindelig ønskede Boligkommissionen, at alle Forbud mod Fremleje skulde ophæves. Der er kommet et meget tamt og vistnok ikke meget virkningsfuldt Lovforslag ud af det oprindelige, og Resultatet er blevet meget mærkeligt. Naar Landstinget enstemmigt har vedtaget det her foreliggende Lovforslag, og Ministeren har kunnet slutte sig dertil, kan jeg ikke se andet end, at ogsaa vi maa acceptere det, og derfor vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Wulff: Jeg er bange for, at jeg ikke har fuld Ret til at indkassere de Lovtaler over det konservative Partis forandrede Holdning, som blev holdt af det ærede Medlem for Frederiksværk-Kredsen (Niels

Petersen). Den Gang Sagen var til første Behandling her i Tinget, udtalte jeg, at der fra vor Side var overmaade stor Betænkelighed ved at gaa ind paa en Lov som den foreliggende. Nu erkender jeg, at efter at Lovforslaget er kommet tilbage fra Landstinget, er det gaaet med denne Lov som med forskellige andre Love, ogsaa Raage-loven f. Eks., at Betænkelighederne er svundet en Del ind. Imidlertid er det ikke med nogen særlig Glæde, det konservative Folkeparti vil stemme for Lovforslaget, selv om vi maaske nok vil finde det rigtigt efter Lovforslagets forandrede Skikkelse at afgive vor Stemme for det.

Men der er en Bestemmelse, som forekommer mig at være noget uklar, og som jeg har Lyst til at høre den højtærede Indenrigsministers Opfattelse af. Det er den Bestemmelse i § 3, som gaar ud paa at give Ejeren Adgang til at faa Del i det Vederlag, som indkommer ved Fremlejen. Der staar i det ændrede Lovforslag kun, at Nævnet skal afgøre, „om der i Anledning af Fremlejen skal ydes Ejeren Vederlag“. I Betænkningen stod der noget andet og mere bestemt, og saadanne Udtalelser i Lovforslagsbetænkninger plejer man at tillægge en Værdi, som omtrent er lig med selve Lovens Ordlyd. Der staar i Betænkningen, at man med denne Ændring „tilsigter en Tydeliggørelse af, at Ejeren skal have Andel i den Merindtægt af en Lejlighed, som fremkommer ved, at det i Fremlejemaalet fastsatte Vederlag for Lejerens Ydelse overstiger den i Lejekontrakten forudsatte Værdi“. Jeg maa altsaa antage, at det er Hensigten, at Ejeren „skal“ have Del i en saadan Merindtægt. Men end ikke denne Udtalelse forekommer mig helt klar, og det, jeg tænker paa, vil jeg tydeliggøre med et Eksempel.

Det siges mig, at der forekommer saadanne Forhold i Praksis, at en Familie har en Lejlighed, som den giver 800 Kr. for, og som den udlejer et Par Værelser af, for hvilke den ogsaa faar 800 Kr. Der kommer for saa vidt ikke Merindtægt frem, Familien opnaar at bo gratis. Men nu vil jeg spørge, om ikke den højtærede Minister forstaar Sagen saaledes, at der er Tale om den Merindtægt, som fremkommer ud over den i Kontrakten forudsatte Værdi af den Del af Lejligheden, der fremlejes, saa at hvis det Tilfælde indtræffer, jeg har nævnt, maa det være Hensigten, at Ejeren skal have Del i den Merindtægt, som fremkommer ved, at Familien fremlejer en Del af sin Lejlighed for en ligesaa stor Sum, som hele Lejlighe-